

Войскитѣ на Гурка ударили малко по-напрѣдъ въ гѣстата кория и по-послѣ се намѣрили срѣди рѣдъкъ буковъ храсталакъ. Едвамъ сега гренадеритѣ могли да съгледатъ на какъвъ рѣтъ неприятелѣтъ покатерилъ своитѣ укрѣпления; първий редутъ—билъ твърдъ малкъ, отатѣкъ задъ негова насипъ се намѣрвалъ други редутъ още по-голѣмъ. Вече било десетъ часа сутриньта. Стрѣляли турцитѣ и изъ малкия и изъ голѣмия редутъ, като се затуляли задъ насипитѣ на редутитѣ. Русскитѣ войници гледали напрѣдъ си насипи, гледали кжлба отъ димъ надъ тѣхъ, гледали като се излива потокъ огънь и градъ коршуми върху тѣхъ и слушали оглушителния трѣсъкъ на невидимитѣ страшни топове. Най-силенъ огънь падалъ въ рѣдкия гѣсталакъ, гдѣто се намѣрвалъ 2-й баталионъ отъ 4-й гренадерски полкъ; всѣки мигъ струвалъ нѣколко живота; тукъ трѣбвало да се направи едно отъ двѣтъ: или да се теглѣтъ подъ нѣкое прикритие, или пъкъ тозъ-часъ на щурма. Полковникъ Любовицки скомандовалъ атака, извадилъ сабя прѣдъ баталиона и, хромишкомъ, защото билъ раненъ, лично повелъ своя баталионъ и извикалъ урра! Гренадеритѣ се разтворили на линия, впуснѣли сж бѣжишкомъ на горѣ къмъ неприятелския рѣтъ, гдѣто билъ малкий редутъ и безъ да грѣмнѣтъ, наскочали въ рова (трапа) на редута и попѣплали по насипа. Турцитѣ въ самия редутъ се смаяли и забъркали концитѣ; една часть отъ тѣхъ тѣргили на бѣгъ; друга часть останѣла на мѣстото и грѣмѣла упорно върху русскитѣ гренадери. Единъ отъ турскитѣ забити се качилъ върху насипа, обърнѣлъ се къмъ голѣмия редутъ, замахалъ съ сабята си и повикалъ за помощъ. Но, види се, никой не го чувалъ. Не дълго се продължавала борбата въ самия редутъ. Всички турци, които не могли да се спасѣтъ съ бѣгство, паднѣли на мѣстата си. Малкий редутъ билъ въ рѣцѣтъ на русскитѣ чудесни юнаци.